

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: **R. T., A.**, so sídlom H. 5, B. proti žalovanému: **Štátna energetická inšpekcia**, so Hurbanova 59, Trenčín v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.j. 1848/2000/2007 zo dňa 25. júna 2007, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S195/07-65 zo dňa 11. februára 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S195/07-65 zo dňa 11. februára 2009, **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi **p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania vo výške **61,36 Eur**, ktoré je povinný žalovaný zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, k rukám právneho zástupcu žalobcu.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pre nedostatok dôvodov zrušil rozhodnutie žalovaného č. j. 1848/2000/2007 zo dňa 25. júna 2007, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Štátnej energetickej inšpekcie, Krajského inšpektorátu Bratislava č.j. 160/1400/2007 zo dňa 16. mája 2007, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 180 000 Sk za porušenie § 15 ods. 1 písm. a/ a podľa § 35 ods. 1 písm. b/ zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike. V dôvodoch rozsudku krajský súd konštatoval, že v administratívnom konaní sa žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán dôsledne neriadili ust. § 46 a 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, keď nebolo zrejmé, ktorý predpis by mal určovať kvalitu teplej úžitkovej, teda či sa malo použiť ust. § 2 ods. 3 alebo § 2 ods. 4 Vyhl. Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 152/2005 Z.z. a že námietka žalobcu ohľadne nepreskúmateľnosti rozhodnutí správnych orgánov z dôvodu, že tieto neuviedli dôvody ako vyhodnotili zákonom stanovené kritériá na určenie výšky pokuty, keďže pri uložení pokuty nepostupovali v súlade s ust., § 66 ods. 3 zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike a § 35 ods. 3 zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike. Zároveň krajský súd uviedol, že žalovaný neuviedol ako vyhodnotil závažnosť a čas trvania porušenia povinností a že správna úvaha pri ukladaní sankcie nemôže byť nahradená svojvôľou správneho orgánu. Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že napáda rozhodnutie krajského súdu z dôvodov, že žalobca nespochybnil z jeho strany preukázateľne zistené porušenie záväzne určených hodnôt pre kvalitu teplej úžitkovej vody podľa § 2 ods. 3 Vyhl. 152/2005 Z.z., čo vyplynulo z meraní uskutočnených zariadením COMET L 0121 pomocou snímača NS151-2/E v dňoch 7. februára 2007 až 8. februára 2007 od 09⁰⁰ do 09³⁰ hod. v polhodinových intervaloch a z ktorých bol zistený rozsah teplôt od 30,1 °C do 43,2 °C na stúpačkách a podľa nameraných hodnôt teplej vody u konečného spotrebiteľa, ktoré boli namerané v rozpätí 38,5 °C až 40,8 °C a čím bol porušený žalobcom § 15 ods. 1 písm. a/ zákona č. 657/2004 Z.z. a namerané hodnoty neboli v súlade s § 2 ods. 3 Vyhl. č. 152/2005 Z.z. a dôkazom porušenia zákona žalobcom bol aj list žalobcu adresovaný miestnemu úradu v Bratislave - Rači z 24. apríla 2007, ako aj žiadosti a reklamácie vlastníkov bytov N. 2 až 10 na nedostatočnú výšku teploty teplej úžitkovej vody. Žalovaný je toho názoru,

že zabezpečil dostatočné množstvo dôkazov, ktoré preukazujú, že pokuta vo výške 180 000 Sk bola uložená v súlade s ust. § 35 ods. 1 písm. b/ zákona č. 657/2007 Z.z. a bola v celom rozsahu primeraná a bola uložená v spodnej hranici možného rozpätia 50 000 Sk až 500 000 Sk a že mu nie je známy žiadny právny predpis, ktorý by bol povinný aplikovať pri preukazovaní a ukladaní výšky pokuty, resp. ktorý by určoval hranice výšky uloženia pokuty, pokiaľ je pokuta uložená v rámci rozpätia stanoveného zákonom. Žalovaný uviedol, že kontrolu vykonával na základe zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike a na základe poverenia č. 89/1400/2007 z 8. marca 2007 dostatočným spôsobom preukázal porušenie § 15 ods. 1 písm. a/ zákona č. 657/2004 Z.z., za ktorú uložil žalovanému primeranú sankciu. Na základe toho považoval svoje rozhodnutie za zákonné a správne. Navrhol aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu č. 2S/195/07-65 z 11. februára 2009 zmenil tak, že žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietne.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Podľa jeho názoru ide o zjavné logické rozpory, či žalobca porušil ust. § 2 ods. 3 alebo § 2 ods. 4 Vyhl. 152/2004 Z.z., lebo bolo zrejmé, že bytové domy na N. 2-10 neboli v čase vykonania kontroly hydraulicky vyregulované. Žiadal potvrdiť napadnutý rozsudok krajského súdu a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovení § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk a bol verejne vyhlásený dňa 18. marca 2010 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Predmetom súdneho preskúvacieho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. j. 1848/2000/2007 zo dňa 25. júna 2007, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Štátnej energetickej inšpekcie, Krajského inšpektorátu Bratislava č.j. 160/1400/2007 zo dňa 16. mája 2007, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 180 000 Sk za porušenie § 15 ods. 1 písm. a/ a podľa § 35 ods. 1 písm. b/ zákona č. 657/2004 Z.z.

o tepelnej energetike. Porušenie zákona spočívalo v tom, že v období od 1. januára 2006 do 28. februára 2007 ako výrobca a dodávateľ tepla nedodával teplo v určenom čase a v určenej kvalite do bytu konečného spotrebiteľa A. L., N. 4 B., čím porušil § 15 ods. 1 písm. a/ zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike, za čo mu bola uložená pokuta podľa § 35 ods. 1 písm. b/ zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike vo výške 180 000 Sk.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalobca nedodával ku konečnému spotrebiteľovi teplú úžitkovú vodu v súlade s ust. § 15 ods. 1 písm. a/ zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike, ale žalobca namietal výšku uloženej pokuty, ktorá sa mu javila ako neprimeraná vzhľadom na štruktúru zapojenia sústavy rozvodov teplej vody a vzhľadom na majetkové vzťahy k jej jednotlivým úsekom teplovodného potrubia, ako aj na nedostatok dôvodov napadnutého rozhodnutia ako aj prvostupňového rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi krajského súdu, ktorý správne poukázal na to, že v administratívnom konaní bolo porušenie § 15 ods. 1 písm. a/ zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike žalobcovi preukázane, avšak v súvislosti s ust. § 2 ods. 3 vyhl. 152/2005 Z.z., pričom správne orgány sa nezoberali námietkami žalobcu, že domy na N. ul. č. 2 až 10 neboli v čase dodávok teplej úžitkovej vody, kedy sa uskutočnilo meranie teplôt dodávanej vody hydraulicky vyregulované a bolo teda potrebné skúmať, či kvalita teplej úžitkovej vody spĺňa zmluvne dohodnuté parametre nie u konečného spotrebiteľa, ale na odbernom mieste, ktorým sa v danom prípade rozumelo podľa § 2 písm. o/ zákona č. 657/2004 Z.z. zmluvne dohodnuté miesto, na ktorom je umiestnené určené meradlo na meranie množstva dodaného tepla pre jedného odberateľa a dohodnuté medzi dodávateľom a odberateľom.

Podľa čl. V bod 1 a 9 zmluvy č. X. uzavretej medzi žalobcom ako dodávateľom a vlastníkmi bytov a nebytových priestorov N. 2-10 ako odberateľmi bolo toto miesto dohodnuté tak, že miestom odovzdania teplej vody, miesto kde teplá voda prechádza zo sústavy rozvodných zariadení predávajúceho (žalobcu) do sústavy rozvodných zariadení kupujúceho (vlastníkov bytov a nebytových priestorov N. 2-10). V tomto mieste mala mať teplá voda podľa zmluvy dojednané parametre, t.j. teplotu od 45 °C do 55 °C. Z kontrolných meraní však vyplynulo, že

tieto sa uskutočnili na výtoku u konečného spotrebiteľa a na stúpačkách ku konečnému spotrebiteľovi.

Z administratívneho spisu súd ďalej zistil, že správny orgán vykonal vo veci dokazovanie, z ktorého vyplynulo, že u konečnej spotrebiteľky (sťažovateľky) p. A. L., N.H. 4, B. bolo na základe protokolu o kontrole č. 4/004/2007 zistené, že v kontrolovanom období 1. januára 2006 až 28. februára 2007 boli namerané hodnoty teplej úžitkovej vody v rozpätí od 38,5 °C až 40,8 °C a na prívodnom potrubí v rozpätí od 30,1 °C do 43,2 °C. Na základe protokolu dospel k záveru, že žalobca porušil ust. § 15 ods. 1 písm. a/ zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike a na základe toho začal dňa 16. apríla 2007 správne konanie s žalobcom výsledkom ktorého bolo rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č.j. 160/1400/2007 o uložení pokuty podľa § 35 ods. 1 písm. b/ zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike, za porušenie § 15 ods. 1 písm. a/ zákona č. 657/2004 Z.z.. Pri ukladaní pokuty správny orgán prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že nižšiu čiastku pokuty zo stanoveného rozpätia uložil berúc do úvahy závažnosť a dlhodobý čas trvania porušovania stanovenej povinnosti.

Z administratívneho spisu súd ďalej zistil, že žalobca namietal skutočnosť, že prvostupňový správny orgán nedostatočne zistil skutkový stav, nakoľko sa na neho nevzťahuje ust. § 2 ods. 3 Vyhl. č. 152/2005 Z.z., ale § 2 ods. 4 citovanej vyhlášky, keďže dom na N. 2-10 nebol hydraulicky vyregulovaný, čo vyplynulo aj z posudku, ktorý bol odovzdaný prvostupňovému orgánu a s ktorým sa ani prvostupňový správny orgán a ani žalovaný žiadnym spôsobom nevysporiadali, hoci z neho vyplynulo, že žalobca vykonal všetko, čo bolo v jeho možnostiach, aby teplá voda dosahovala parametre dané § 2 ods. 3 Vyhl. 152/2005 Z.z..

Z vyjadrenia autorizovaného stavebného inžiniera I.. J. S. z 1. marca 2007 vyplynulo, že dom N. 2-10 je zásobovaný z rozvodnej vetvy č. 1 a nachádza sa na konci pričom mu predchádzajú domy N. 22-30 a N. 12-20 a nejdú sa z nich oddeliť funkcie vnútorných a verejných rozvodov teplej úžitkovej vody a príčinou nedostatočných teplôt je nevyváženosť a neusmernenie cirkulačných prietokov. Ďalej z neho vyplynulo, že v okruhu B. nemá dodávateľ tepla plnú kontrolu nad rozvodnou sústavou teplej úžitkovej vody, pričom vlastníci objektov s priebežnými rozvodmi zo zákona o energetike nemajú zodpovednosť za dodávku tepla a teplej

úžitkovej vody do ostatných objektov a že správca bytového domu vyčerpал všetky technické možnosti, ktoré mohol uplatniť na zariadeniach domu N.H. 2-10, aby dosiahol udržanie dostatočnej teploty teplej úžitkovej vody.

Vzhľadom na rozsah vykonaného dokazovania sa odvolací súd stotožnil so záverom krajského súdu, že administratívne orgány nedostatočne zistili skutkový stav veci a preto správne pre nedostatok dôvodov zrušil rozhodnutie žalovaného č. j. 1848/2000/2007 zo dňa 25. júna 2007 a rozhodnutie Štátnej energetickej inšpekcie, Krajského inšpektorátu Bratislava č.j. 160/1400/2007 zo dňa 16. mája 2007, keď ani z jedného rozhodnutia nebolo zrejmé, ktorý ustanovenie predpisu použili administratívne orgány pri porušení povinnosti žalobcu, teda, či použili ust. § 2 ods. 3 alebo § 2 ods. 4 Vyhl. 152/2005 Z.z. a ktoré z týchto ustanovení sa vzťahovalo na žalobcu a že námietka žalobcu ohľadne nepreskúmateľnosti rozhodnutí správnych orgánov z dôvodu, že tieto neuviedli dôvody ako vyhodnotili zákonom stanovené kritériá na určenie výšky pokuty, keďže pri uložení pokuty nepostupovali v súlade s ust. § 66 ods. 3 zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike a § 35 ods. 3 zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike. Zároveň sa odvolací súd stotožnil s krajským súdom v tom, že žalovaný neuviedol ako vyhodnotil závažnosť a čas trvania porušenia povinností, ak vôbec k porušeniu povinností zo strany žalobcu došlo a že v rámci správnej úvahy pri ukladaní pokuty neuviedol, aké skutočnosti bral pri jej uložení do úvahy, pričom v rámci tejto úvahy mal zohľadniť všetky relevantné podklady a teda aj vyjadrenie autorizovaného stavebného inžiniera I. J. S. z 1. marca 2007. Podľa ustálenej judikatúry súdov konajúcich pri preskúmaní rozhodnutí správnych orgánov nemôže byť správna úvahy pri určení výšky sankcie z určeného rozpätia nahradená svojvôľou správneho orgánu tak, ako to urobil žalovaný.

Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 34 ods. 5 citovaného zákona). Podľa § 46 citovaného zákona rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti, čo však v tomto prípade splnené nebolo.

Pokiaľ ide o námietku žalovaného ohľadom skutočnosti, že krajský súd nesprávne

rozhodol, nakoľko rozhodnutie je dostatočne zdôvodnené, že žalobca porušil záväzne určené hodnoty pre kvalitu teplej úžitkovej vody podľa § 2 ods. 3 Vyhl. 152/2005 Z.z. , čo vyplynulo z meraní uskutočnených v dňoch 7. februára 2007 do 8. februára 2007, tak tieto boli zistené u konečného spotrebiteľa a nie na mieste prechodu teplej úžitkovej vody z jedného systému do druhého systému, teda toto bolo miesto dodania teplej úžitkovej vody, kde sa malo uskutočniť meranie parametrov teplej úžitkovej vody a iba v tom prípade, ak by tieto nezodpovedali parametrom dohodnutým v zmluve medzi dodávateľom a odberateľom, by mohlo dôjsť zo strany dodávateľa k porušeniu zmluvných podmienok.

Z rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu však nie je zrejmé, kde sa nachádza miesto odovzdania teplej úžitkovej vody odberateľovi a aké tam boli namerané hodnoty pri kontrolných meraniach a či tieto hodnoty boli alebo neboli v súlade so zmluvou. Taktiež nie je zrejmé, ako administratívne orgány vyhodnotili vyjadrenie I. J. S., ktoré mohlo mať vplyv na rozhodnutie o výške prípadnej sankcie za prípadné porušenie § 15 ods. 1 písm. a/ zákona č. 657/2004 Z.z. ak by namerané hodnoty neboli v súlade s zmluvnými dojednaniami podľa čl. V bod 9. zmluvy X..

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány nepostupovali v súlade s citovanými ustanoveniami zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov a vykonané dôkazy neboli postačujúce na prijatie záverov o porušení zákonnej povinnosti žalobcom, ktoré bolo kvalifikované ako porušenie § 15 ods. 1 písm. a/ zákona č. 657/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov. Z týchto dôvodov najvyšší súd rozsudok krajského súdu považuje za vecne správny a preto ho podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní úspech priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 61,36 Euro, spočívajúcich v jenom úkone právnej pomoci, za vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného z 2. apríla 2009 v sume 45,5 Eur podľa § 11 ods. 1 Vyhl. 655/2004 Z.z. a jeden režijný paušál vo výške 7,21 Eur a DPH vo výške 19% zo sumy 45,5 Eura t.j.8,65 eura. O trovách prvostupňového konania rozhodol krajský súd v napadnutom rozsudku, voči ktorému úspešný žalobca nič nenamietal.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 18. marca 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Dagmar Bartalská